

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תני: שבועה שאי אוכל לך.	רב אשי:										!	◇
אי הכי, מאי למימרא?											!	
מהו דתימא לישניה דאיתקילא ליה, קמ"ל.											!	
מבטא - שבועה, איסור - איסור איסר - אם אתה אומר: איסר שבועה - חייב, ואם לאו - פטור.	ת"ר:										!	◇
אם אתה אומר: איסר שבועה? והא אמרת: איסר שבועה הוא											!	
ה"ק: מבטא - שבועה, איסור - מיתפיס בשבועה, איסור איסר - אם אתה אומר: מיתפיס בשבועה כמוציא שבועה מפיו דמי - חייב, ואם לאו - פטור.	אביי:										!	◇
ממאי דמבטא שבועה? דכתיב: (ויקרא ה') או נפש כי תשבע לבטא בשפתים, איסר נמי - דכתיב: (במדבר ל') כל נדר וכל שבועת איסר											!	
אלא ממאי דאיסר מיתפיס בשבועה הוא? דכתיב: (במדבר ל') או אסרה אסר על נפשה בשבועה											!	◇
מבטא נמי הכתיב: (ויקרא ה') לכל אשר יבטא האדם בשבועה											!	
מבטא שבועה מהכא: (במדבר ל') ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה, ואילו שבועה לא קאמר, במאי אסרה עצמה? במבטא.	אלא אמר אביי:										!	◇
לעולם אימא לך: מיתפיס בשבועה לאו כמוציא שבועה מפיו דמי, והכי קאמר: מבטא שבועה, איסר נמי שבועה, אסריה דאיסר הטילו הכתוב בין נדר לשבועה, הוציאו בלשון נדר - נדר, בלשון שבועה - שבועה. היכן הטילו? (במדבר ל') ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבועה וגו'.	רבא:										!	◇
ואודו לטעמייהו											!	
מתפיס בשבועה - אביי אמר: כמוציא שבועה מפיו דמי	דאיתמר: [אביי]										!	◇
לאו כמוציא שבועה מפיו דמי.	רבא:										!	◇
איזה איסר האמור בתורה? האומר: הרי עלי שלא אוכל בשר ושלא אשתה יין כיום שמת בו אביו, כיום שמת בו פלוני, כיום שנהרג בו גדליה בן אחיקם, כיום שראה ירושלים בחורבנה - אסור	מיתבי:										!	◇
והוא שנדור ובא מאותו היום	ואמר שמואל:										!	◇
בשלמא לאביי, מדמתפיס בנדר - מתפיס בשבועה שבועה, אלא לרבא קשיא											!	
תריץ ואימא הכי: איזהו איסר נדר האמור בתורה? האומר: הרי עלי שלא אוכל בשר ושלא אשתה יין כיום שמת בו אביו, כיום שנהרג בו פלוני	אמר לך רבא:										!	◇
והוא שנדור ובא מאותו היום מאי טעמא? אמר קרא: (במדבר ל') איש כי ידור נדר לה, עד שידור בדבר הנדור.	ואמר שמואל:										!	◇
כיום שמת בו אביו.											!	
פשיטא											!	
כיום שנהרג בו גדליה בן אחיקם איצטריך ליה, סלקא דעתך אמינא: כיון דכי לא נדר נמי אסור, כי נדר נמי לא הויא עליה איסור, והאי לאו מיתפיס בנדר הוא, קמ"ל.											!	◇
ואף ר' יוחנן סבר לה להא דרבא											!	
מבטא לא אוכל לך, איסר לא אוכל לך - שבועה.	דכי אתא רבין א"ר יוחנן:										!	◇
אוכל ולא אוכל - שקר, ואזהרתיה מהכא: (ויקרא י"ט) לא תשבעו בשמי לשקר, אכלתי ולא אכלתי - שוא, ואזהרתיה מהכא: (שמות כ') לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא. קונמות - עובר (במדבר ל') בלא יחל דברו.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:										!	◇
שוא ושקר אחד הן	מיתבי:										!	◇
מאי לאו מדשוא לשעבר, אף שקר נמי לשעבר, אלמא אכלתי ולא אכלתי - שקר הוא											!	
מידי איריא? הא כדאיאת והא כדאיאת. ומאי דבר אחד הן? דבדיבור אחד נאמרו											!	◇
(שמות כ') זכור (דברים ה') ושומר בדיבור אחד נאמרו, מה שאין הפה יכול לדבר, ומה שאין האוזן יכול לשמוע.	כדתניא:										!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשלמא התם בדיבור אחד נאמרו, כדרב אדא בר אהבה										ז		כ:
נשים חייבות בקידוש היום דבר תורה, דאמר קרא: זכור ושמור, כל שישנו בשמירה ישנו בזכירה, והני נשי הוואיל ואתנהו בשמירה איתנהו נמי בזכירה	דאמר רב אדא בר אהבה:									ז	◇	כ:
אלא הכא למאי הלכתא מיבעי ליה?										ז	◇	כ:
אלא, כשם שלוקה על שוא, כך לוקה נמי על שקר.										!		כ:
כלפי לייא?										ז		כ:
אלא אימא: כשם שלוקה על שקר, כך לוקה נמי על שוא.										!	◇	כ:
פשיטא, האי לאו והאי לאן										ז		כ:
מהו דתימא כדאמר ליה רב פפא לאביי: לא ינקה כלל, קמ"ל כדשני ליה.										!	◇	כ: